

ще направя!“ — Всъщностъ нищо нѣма да направя. Стѣснителенъ, мълчаливъ. Постоянно си играе съ камертона, тананика мелодии или взема тонъ.

Чу н ч е в ъ. 27—28 год. год. Типъ на провинциаленъ фронтъ — съ всички прекалености и увеличени пропорции, съ коио провинциалнитѣ шивачи копиратъ моднитѣ журналы. Риза отъ най-шаренъ поплинъ, връзка отъ най-яркъ цвѣтъ. Синьо или черно сако върху свѣтло-кафяви „Чарлстонъ“ панталони. Неговото нещастие е голѣмиятъ му носъ и рано оплешивѣлата му глава. Тия недостатъци той се мъчи да заглади съ особено достоинство и изисканостъ. Обръщенията му, обаче, си оставатъ нѣкакъ чужди, каточе той винаги подражава на нѣкой другъ човѣкъ, когото смѣта за образецъ на елегантностъ.

Ф ъ р г о в ъ. 45-50 г. Цѣлата му външностъ говори едно: „Защо ме задържате тукъ, азъ имамъ работа!“ Мислитѣ му, цѣлата му душа е останала нѣкъде другаде. Низко стригана, щръкнала коса, низко чело, не печално, а по-скоро сурово замислено изражение на лицето. Мустацитѣ му, жълти, доста голѣмички, сж отпуснати надолу, останали тѣй както сж си порасли — никога ножица не е отрѣзала нито косъмъ отъ тѣхъ. Жълти шаечни дрехи, червена вратовръзка. Ръце и обувки на работникъ.

Е в г е н и я. Младо, хубаво момиче. Жизнерадостна и весела. Тя би била още по-палава, ако върху нея не тежеше терорътъ на майка ѝ. Нейната лека скръбъ и сантименталностъ, която проявява отначало, се дължатъ именно на това ограничение. Всичката ѝ весела и буйна природа се проявява по-късно, когато вече ще се вѣнчава за доктора. Облѣчена е елегантно и съ вкусъ.